

SPELVORM: VERBORGEN BOODSCHAPPEN

Spelvorm	Nodig	Geschikt vanaf	Speelduur in groepsverband	Aantal spelers
Verborgen boodschappen	Vertelvoorwerp steen / zachte bal en helpende gedachten & associatie kaarten	8 jaar*1	25 min.	1-30 *2

*1 Selecteer de kaarten voor 6-8 jarigen, niet alle kaarten zijn van toepassing en begrijpelijk.

*2 Bij een groep boven 10 spelers, na 10 spelers een energizer doen om de aandacht vast te houden. Je kunt de spelvorm ook in verschillende rondes verdeeld over meerdere dagdelen inzetten.

Voorbereiding

- Laat de spelers in een kring gaan zitten. Liefst een open kring zonder tafels ertussen om een sfeer van open communicatie te bevorderen.
- Leg dan de kaarten in het midden op een kleed of in een grote schaal.

Uitvoering

- Leg het spel uit.
- Laat de kinderen samen de kaarten door elkaar husselen en weer op hun plek gaan zitten.
- Dan mogen zij kijken welk kaart hun aandacht trekt en deze pakken. Ze mogen de kaart niet omdraaien en de bijbehorende helpende gedachte nog niet lezen. Laat hen de kaart onder de stoel leggen met de afbeelding naar boven. Anders is het te verleidelijk om toch de helpende gedachte op de andere zijde te lezen.
- Geef dan een vertelvoorwerp (steen, zachte bal) aan de eerste verteller. Deze verteller houdt het vertelvoorwerp of de hand tegen de tekstzijde van de kaart en toont de afbeelding aan de groep. Daarna deelt deze verteller met de luisteraars waar de afbeelding op de kaart aan doet denken.
- Tot slot mag de verteller de kaart omdraaien naar iemand uit de kring. Die leest de tekstzijde voor, de tot dan toe verborgen boodschap en helpende gedachte.
- De verteller mag er, als daar behoefte aan is, nog iets over zeggen. Dit hoeft niet. (De verteller kan bijvoorbeeld delen of de verborgen boodschap aansluit, klopt, past bij het vertelde verhaal bij de afbeelding of juist niet).
- Als de verteller uitgesproken is mag deze het vertelvoorwerp aan iemand anders geven in de kring. Door de kring niet op volgorde te doorlopen blijft het een dynamisch kringgesprek.

De kracht van deze werkvorm is het luisteren naar de helpende gedachte die wordt uitgesproken door een ander, waardoor deze letterlijk anders binnenkomt dan wanneer je deze meteen zelf leest. Dat laatste zou het direct beoordelen van de gedachte en de reflectie daarop afremmen.

Als het daadwerkelijk lukt om de helpende gedachte uit het zicht van de kaartkiezer te houden, heeft deze lang bij de eigen associatie op het beeld kunnen blijven. Dat maakt de kracht van de verrassing van de helpende gedachte ontdekken groter. Het geeft ruimte aan onderzoek. Wat kan ik met deze helpende gedachte?

Nabespreking

Stel enkele vragen om de spelvorm af te ronden. Dit kun je plenair doen of laten uitwisselen in groepjes van 2 of 3.

- 1) Paste de afbeelding op jouw kaart bij de verborgen boodschap, de helpende gedachte of niet? En bij anderen? Soms geeft een helpende gedachte op de tekstzijde van de kaart een verrassende, nieuwe of heel andere invalshoek bij de afbeelding t.o.v. de associatie van de kaart kiezer.
- 2) Welke verborgen boodschappen en helpende gedachten heb jij gehoord die op kaarten van anderen stonden en jou ook kunnen helpen? Waarbij?
- 3) Heb je iets ontdekt over iemand in de groep wat je nog niet wist? Hoe kun jij daar op een fijne manier mee omgaan of bij helpen?

De nabespreking zorgt voor een samenvatting van de spelvorm en geeft richting aan het vergroten van bewustwording en het oefenen met helpende gedachten en gevoel en gedrag dat daaruit voortkomt.

Terugkomen op de spelvorm

Laat spelers de kaart op tafel leggen of in een fotoknijper op tafel zetten bij hun eigen plek. Aan het einde van de dag of de week kun je op de kaarten terugkomen. Dit kan plenair of door met kleine groepjes kinderen in gesprek te gaan als begeleider. Vragen die je kunt stellen zijn:

- 1) Is het je gelukt om de helpende gedachte van jouw kaart te denken? Ja / nee en hoe kwam dat?
- 2) Heb je geprobeerd de helpende gedachte van je kaart te gebruiken? Hoe heb je dat gedaan? En wat voelde en deed of zei je daardoor of juist niet?
- 3) Heb je anderen om je heen gezien die de helpende gedachte van de kaart hebben gebruikt?
- 4) Heb jij anderen geholpen in situaties waar hij/zij wilde oefenen met een helpende gedachte? Ja / nee en hoe kwam dat? Hoe zou je dat (nog) meer kunnen doen?

Je kunt kinderen ook een tekening of stripverhaal laten maken van een terugblik op het 'oefenmoment' met de helpende gedachte. Dit kan een individuele opdracht of een subgroep opdracht zijn waarin ervaringen met elkaar verbonden worden. Stimuleer het verwerken van denken, voelen, doen en reacties daarop van anderen.